

Arrest

nr. 333 808 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 5 september 2023, dient op 6 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 9 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 24 januari 2025.

1.3. Op 28 maart 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 31 maart 2025 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Habar Gidir-clan, subclan Saruur. U bent geboren op 1 maart 2007, in Dhalwo, in het district Xarardheere in de regio Mudug, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Somalië.

Begin 2023 begonnen de plaatselijke leden van Al-Shabaab u aan te spreken op weg van en naar de Koranschool. Ze zeiden dat u te oud was om nog naar de school te gaan en dat u moest huwen met [A.], een van hun leden. Bovendien werd u ook regelmatig door hen met stokken geslagen.

Al-Shabaab vroeg u dit tot wel twaalf keer per maand en bleef u heel de tijd lastig vallen. U besprak dit thuis met uw ouders, maar ze zeiden dat ze helemaal niets konden doen tegen de wil van Al-Shabaab.

Op 23 juli 2023 kwamen vijf leden van Al-Shabaab, waaronder de plaatselijke leider, naar uw huis. Ze kwamen uw hand aan uw vader vragen. Uw vader weigerde omdat u nog veel te jong was om te huwen. Al-Shabaab was hier niet tevreden mee en gaf jullie drie dagen bedenktijd.

Drie dagen later, op 26 juli 2023, kwam Al-Shabaab terug naar uw huis. Toen u en uw vader opnieuw weigerden, werden jullie geslagen en meegenomen. Jullie werden in de auto gezet en naar hun basis verderop in het dorp gebracht. Jullie werden hier opgesloten en verder mishandeld. U werd niet enkel geslagen, maar ook verbrand door hete voorwerpen die in het vuur waren gestoken.

Na drie dagen, op 29 juli 2023, werden u en uw vader uit de kamer gehaald en naar een andere kamer gebracht. In die kamer waren vier andere mannen: een imam, [A.] en twee getuigen. Onder dwang stemde uw vader toe en werd u uitgehuwelijkt aan [A.].

Na het huwelijk werd uw vader weer opgesloten in de gevangenis. Zelf werd u vrijgelaten en gingen enkele vrouwen van Al-Shabaab met u mee naar huis om u voor te bereiden op uw huwelijksceremonie. Eens thuis vertelde u alles aan uw moeder. Zij had in de tussentijd uw oom langs vaderskant, [F.], op de hoogte gebracht. Hij kwam naar u thuis en zei dat u diezelfde avond al kon vertrekken.

Uw oom hielp u 's avonds ontsnappen richting Mogadishu met een vrachtwagen die vee vervoerde. U vertrok op 8 augustus 2023 uit Mogadishu met het vliegtuig naar Turkije. Daar verbleef u tien dagen, om op 18 augustus 2023 met de auto, een bootje en de trein door te reizen naar Griekenland, waar u op 20 augustus 2023 aankwam.

U vertrok daar op 5 september 2023 met het vliegtuig richting België, waar u, na een transit door een voor u onbekend land, aankwam op 6 september 2023. Diezelfde dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Omdat de Dienst Vreemdelingenzaken twijfel uitte over de geboortedatum die u opgaf tijdens uw aanmelding, onderging u op 17 november 2023 een medische test om uw leeftijd te onderzoeken. Na deze test werd uw geboortedatum bijgesteld van 30 september 2007 naar 1 maart 2000.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab en ook door hen verder besneden te worden.

Ter staving van uw asielrelaas dient u volgende documenten in: een identiteits- en geboortecertificaat, een VGV attest d.d. 23 april 2024 dat aantoont dat u een besnijdenis type I ondergaan hebt, uw registratiekaart van de GAMS en een medisch attest dat uw littekens beschrijft. Op 11 februari 2025 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Uw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen.

Door te liegen over uw leeftijd is uw algemene geloofwaardigheid danig aangetast.

- Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 22 november 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: “Op basis van het voorgaande kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat [U.A.M.] op datum van 17 november 2023 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23,5 jaar een minimum leeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze nog hoger. Immers eens de wijsheidstanden volgroeid zijn zal ook met toenemende leeftijd deze methode de werkelijke leeftijd onderschatten aangezien geen verdere veranderingen radiologisch optreden. Vandaar het belang van de radiografie van het sleutelbeen.” Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 30 september 2007 naar 1 maart 2000. Hiermee geconfronteerd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 24 januari 2025 (hierna “CGVS”), blijft u volharden en beweert u stellig dat u wel degelijk in 2007 geboren bent. U legt identiteitsdocumenten neer om uw leeftijd te staven. U geeft expliciet aan het niet eens te zijn met het leeftijdsonderzoek en blijft bij uw eerdere verklaringen (CGVS, p. 6, 7 & 32). Het feit dat u geen zicht geeft op uw werkelijke leeftijd en u zich voordeed als een minderjarige terwijl u in werkelijkheid minimaal zeven jaar ouder bent dan u zich voordoet, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid.

De door u neergelegde identiteits- en geboortecertificaten bevatten opmerkelijke elementen die de betrouwbaarheid van de documenten volledig ondermijnen.

- Zo gaf u bij uw eerste aanmelding bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”) d.d. 6 september 2023 aan dat u op 30 september 2007 geboren bent (DVZ, bijlage 26). Uw identiteits- en geboortecertificaat, waarvan u tijdens uw interview bij de DVZ d.d. 5 januari 2024 een kopie neerlegt, vermelden echter 1 maart 2007 als uw geboortedatum. Uw uitleg dat de interviewer bij de DVZ u aangaf dat u 30 september moest opgeven als geboortedatum raakt kant noch wal en overtuigt allerminst.

- Beide documenten die u neerlegt werden uitgegeven op 2 januari 2024, hetzij vijf maanden na uw vertrek uit Somalië. Toch bevat uw identiteitscertificaat een vingerafdruk die uw identiteit zou moeten bewijzen. Nochtans had u zelf eerder aangegeven dat u in Somalië nooit vingerafdrukken hebt moeten geven (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd geeft u toe dat dit niet uw vingerafdruk is, maar dat het certificaat dat moet dienen als bewijs van uw identiteit een vingerafdruk van een tussenpersoon bevat. Gevraagd hoe die tussenpersoon dan zomaar een vingerafdruk in uw plaats kon zetten, geeft u aan dat men dit toestond omdat men medelijden met u had (CGVS, p. 31). Ondanks confrontatie met dit bezwarend feit blijft u volharden en geeft u opnieuw aan dat u wel degelijk officiële documenten neerlegt die uw geboortedatum kunnen staven (CGVS, p. 31).

- Bovenstaande vaststellingen halen niet enkel de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de door u neergelegde documenten onderuit, maar tonen bovendien aan dat u op frauduleuze manier tracht uw identiteit in het algemeen en uw geboortedatum in het bijzonder te staven. U kunt met deze documenten dus allerminst uw geboortedatum aantonen. Meer nog, door zelfs na veelvuldige confrontatie te volharden ondermijnt u enkel uw algemene geloofwaardigheid.

- Betreffende de door u neergelegde identiteits- en geboortecertificaten dient bovendien te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes - zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022, blauwe map, stuk 1). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde identiteits- en geboortecertificaten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw leeftijd op te heffen.

Uw verklaringen over uw vermeend gedwongen huwelijk met een strijder van Al-Shabaab overtuigen allerminst en vertonen inconsistenties.

- U geeft aan dat Al-Shabaab u verplichtte tot een huwelijk omdat u net op huwbare leeftijd was gekomen en u ondertussen te oud was om naar de Koranschool te gaan (CGVS, p. 14, 17 & 21). Uw vader weigerde u uit te huwen omdat u nog te jong was (CGVS, p. 14 & 24). De leeftijdstest toont echter aan dat u op het moment dat u ten huwelijk gevraagd werd al minstens 23 jaar oud was (zie supra). Het gegeven dat Al-Shabaab u wilde laten huwen terwijl u nog les volgde in de Koranschool is dus niet aannemelijk.

- U kunt amper informatie geven over de man met wie u zou moeten trouwen. Het enige dat u kan aangeven is dat hij een grote man is en dat hij [A.] heet. Verder kunt u geen enkel detail geven. (CGVS, p. 21, 22). Nochtans geeft u aan dat u tot twaalf keer per maand werd lastiggevalen en persoonlijk werd aangesproken door de strijder van Al-Shabaab (CGVS, p. 17). U geeft zelfs aan nooit zijn gezicht te hebben gezien, maar kan desondanks toch aangeven dat hij sowieso een oude man is (CGVS, p. 22). Het is buitenmate opmerkelijk dat u amper informatie kunt geven over de man die u een half jaar aan een stuk tot twaalf keer per maand persoonlijk aanspreekt.

- U geeft aan dat u de Al-Shabaab strijders kon herkennen door de naam op hun borst. Gevraagd om dit verder toe te lichten, legt u uit dat iedere strijder de vlag van Al-Shabaab op de borst droeg. U beschrijft die vlag als een zwarte vlag waar letterlijk "Al-Shabaab" op geschreven staat (CGVS, p. 13). Dat is erg opmerkelijk, want uit objectieve informatie blijkt dat Al-Shabaab dezelfde jihadistische vlag hanteert als de terreurgroep ISIS. Deze zwarte vlag bevat naast de shahada (de islamitische geloofsbelijdenis) ook het zegel van Mohammed, maar nergens de naam "Al-Shabaab" (zie blauwe map, stuk 2 & 3). Het is bovendien buitenmate opmerkelijk dat u post factum bij de correcties van de notities van uw persoonlijk onderhoud plots wel toevoegt dat de shahada op de vlag staat. Uw beschrijving van de leden van Al-Shabaab overtuigt dus niet en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

- U geeft aan dat uw vader onder dwang uiteindelijk zijn toestemming gaf, waardoor Al-Shabaab uw huwelijk kon voltrekken (CGVS, p. 26). Na het huwelijk wordt u dan plots vrijgelaten, maar opmerkelijk genoeg blijft uw vader, ondanks zijn toestemming toch opgesloten (CGVS, p. 27). Het is erg opmerkelijk dat u voor de voorbereidingen van het feest dan naar huis kon gaan. Het gegeven dat Al-Shabaab u zomaar vrijlaat zonder enige vorm van bewaking omdat u zich helemaal alleen moest gaan voorbereiden, in plaats van u net zoals uw vader opgesloten te houden tot aan het huwelijksfeest, houdt weinig steek. U geeft immers aan dat Al-Shabaab wilde tonen dat niemand hun bevel kon weigeren (CGVS, p. 28), wat haaks staat op de totale vrijheid die u plots krijgt.

De reactie van u en uw familie op de door u aangehaalde incidenten en uw gedrag ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

- U verwittigde uw ouders iedere keer u in contact kwam met [A.] en wanneer u geslagen werd. Toch ondernamen zij helemaal niets en gaven ze aan dat dit de normale gang van zaken is in uw dorp (CGVS, p. 22). Uw ouders konden enkel kwaad worden omdat ze er verder toch niks aan konden doen (CGVS, p. 23). Ondanks het gegeven dat u al zeker een half jaar benaderd en geslagen werd door Al-Shabaab, durfden u en uw ouders het zelfs niet te overwegen om het dorp te verlaten, uit angst door hen gedood te worden (CGVS, p. 23). Het gegeven dat uw vader dan toch opteert om te weigeren wanneer Al-Shabaab via de plaatselijke leider tot bij u thuis komt om officieel uw hand te vragen houdt geen steek (CGVS, p. 18 & 24).

- Ondanks het gegeven dat u maandenlang werd lastiggevalen en zelfs mishandeld door leden van Al-Shabaab, onderneemt u geen enkele actie. U krijgt op een bepaald moment zelfs drie dagen bedentijd van Al-Shabaab, maar blijft gewoon thuis en maakt zelfs geen aanstalten voor een mogelijk vertrek (CGVS, p. 25). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u, wanneer u na uw huwelijk plots onverwacht vrijgelaten wordt, meteen door uw paternale oom geholpen wordt en dezelfde avond nog meteen kan vertrekken uit uw dorp (CGVS, p. 14 & 28). Het gegeven dat uw oom zonder u te spreken wist dat u zou ontsnappen en in de tussentijd alles regelde, houdt weinig steek. Het is bovendien buitenmate opmerkelijk dat u, ondanks dat uw vader opgesloten zit en Al-Shabaab u dus duidelijk niet vertrouwt, probleemloos nog dezelfde dag uw dorp kan verlaten zonder tegengehouden te worden door Al-Shabaab. Uw uitleg dat iedereen bezig was met bidden (CGVS, p. 29) overtuigt allerminst.

- Opmerkelijk genoeg geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook aan dat u zelf gevraagd hebt om terug te keren naar Somalië omdat u zich eenzaam voelde. U hebt hier zelfs concrete plannen voor gemaakt. De mensen die voor u identiteitspapieren regelden in Somalië hadden immers toegestemd om u in huis te nemen, maar zagen hier uiteindelijk van af omdat u in België een operatie onderging en ze de medische zorgen niet wilden dragen (CGVS, p. 15). Het gegeven dat u concrete plannen smeedde om terug

te keren naar uw land van herkomst omdat u eenzaam bent en het eten niet goed vindt (CGVS, p. 16) ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen, het vermeende gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab en de opsluiting van uw vader die daaruit voortvloeide, biedt u dus geen reëel zicht op uw werkelijk netwerk, waardoor u evenmin aangetoond hebt dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw zonder netwerk beschouwd moet worden. Bovendien toonde u door het voorleggen van de (na uw vertrek opgestelde) originele identiteitsdocumenten aan dat u wel degelijk in staat bent om contact te leggen met uw netwerk in Somalië.

De door u aangehaalde vrees voor herbesnijdenis is niet concreet en strookt niet met landeninformatie.

Waar u stelt dat niet kan worden uitgesloten dat u opnieuw wordt besneden gezien uw besnijdenis een type I vrouwelijke genitale verminking (VGV) is die kan worden verergerd tot een type III VGV, stelt het CGVS vooreerst vast dat waar uw VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is. Verder liggen er geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat u bij een terugkeer naar Somalië een concreet risico loopt om te worden herbesneden. U beperkt zich immers tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging op basis van algemene informatie, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. U blijft hierbij echter in gebreke. Zo geeft u aan dat u zelf nog nooit iemand gekend hebt die verder besneden is en dat u pas bij aankomst in België hoorde dat u een besnijdenis type I ondergaan hebt. U geeft bovendien aan dat uw besnijdenis geen verband houdt met het gegeven dat u niet kunt terugkeren naar Somalië (CGVS, p. 4). Opmerkelijk genoeg geeft u ook aan dat Al-Shabaab de verdere besnijdenis zou eisen. Verschillende bronnen tonen echter het omgekeerde aan: Al-Shabaab heeft zich in het verleden immers al openlijk uitgesproken tegen de (faraonische) besnijdenis, ook al implementeren ze dit verbod niet altijd (zie blauwe map, stuk 4 & 5). Het gegeven dat Al-Shabaab zou eisen dat u verder besneden wordt, is dus niet aannemelijk. Bijgevolg is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk maakt dat u bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van uw VGV. U maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden u bij een terugkeer naar uw land van herkomst zou worden herbesneden of worden geïnfibuleerd. U heeft overigens nooit aangehaald dat u voor uw vertrek naar Europa ooit problemen heeft gekend omwille van het feit dat u niet bent geïnfibuleerd. Uit de landeninformatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/ type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins systematisch wordt toegepast (zie blauwe map, stuk 6). Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

De door u voorgelegde identiteits- en geboortecertificaten zijn niet betrouwbaar en bijgevolg niet geloofwaardig (zie supra). Het door u voorgelegde VGV-attest d.d. 23 april 2024 toont aan dat u een besnijdenis van type I hebt ondergaan, maar kan bovenstaande vaststellingen omtrent uw vrees rond VGV niet wijzigen. Hetzelfde geldt voor uw registratiekaart bij de GAMS, die hoogstens aantoonde dat u bij de GAMS aangesloten bent.

Het door u voorgelegde medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. De arts kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Dit attest kan zich laten dan ook niet toe de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven recht te trekken.

Wat de correcties betreft die u bezorgde op 11 februari 2025 als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt vastgesteld dat deze geen betrekking hebben op voornoemde bevindingen.

Het merendeel van de correcties zijn immers correcties op de schrijfwijze van verschillende namen, die geen invloed hebben op bovenstaande vaststellingen. De correcties op uw leeftijd en die van uw broers en zussen zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Aangezien uw beschrijving van de

Somalische schilling niet ter discussie staat, heeft de correctie op de beschrijving ervan geen invloed op deze beslissing.

De correctie van de datum waarop Al-Shabaab tot bij uw huis kwam is opmerkelijk, maar gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw vermeend huwelijk en de datum in bovenstaande beslissing daarom niet betwist wordt, heeft deze correctie geen invloed op de uiteindelijke beslissing.

De correctie over de vlag van Al-Shabaab is tot slot een erg opmerkelijke post factum aanvulling en verbetering op uw verklaringen. Extra opvallend is dat u, ondanks de aanvulling nergens aangeeft dat de naam Al-Shabaab eigenlijk niet op de vlag staat. Deze aanpassing versterkt daarmee enkel bovenstaande vaststellingen over uw kennis van de door u aangehaalde vlag van Al-Shabaab.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

*Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Mudug** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mudug een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.*

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug en de deelstaat Puntland. Puntland controleert de noordelijke helft van de regio. Gaalkacyo, de hoofdstad van Mudug, is ook verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.317.403 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 123 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (73). Het gaat onder meer om antiterreuraanvallen tegen AS, interclangeweld en AS-aanvallen tegen de veiligheidsdiensten waarbij AS vuurwapens en suicide vehicle-born IED's (SVBIED) gebruikt. Voor explosions/remote violence noteert ACLED vooral aanslagen met geïmproviseerde explosieven door AS tegen de regeringstroepen, drone-aanvallen tegen AS en een incident waarbij drie kinderen gewond raken door de ontploffing van achtergelaten munitie. ACLED noteert in totaal 1028 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door het geweld tijdens de verslagperiode. De meeste doden registreert ACLED onder battles, namelijk 759. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten over territorium of uit clanwraak. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 221 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en –schuilplaatsen of –posities. ACLED tekent geen enkele burgerdode op door dit geweld. In totaal noteert ACLED 28 burgerdoden voor deze verslagperiode, de meerderheid (20) door clangeweld. De

meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en in mindere mate omwille van overstromingen, hervestigt zich in Galgaduud of binnen dezelfde regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mudug sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mudug in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mudug. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en meent dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster betoogt dat er geen rekening gehouden werd met haar specifiek profiel en meer specifiek met het feit dat zij geen onderwijs kreeg en slechts naar de Koranschool ging, dat ze altijd in haar dorp gewoond heeft, dat de leden van Al-Shabaab in haar dorp aanwezig zijn en er de controle uitoefenen en dat zij een vrouwelijke genitale verminking type I heeft ondergaan. Zij vervolgt dat Nansen in het rapport van 13 september 2021 benadrukt dat slachtoffers van genitale verminking slachtoffers van foltering zijn en daarom een kwetsbaar profiel hebben en recht hebben op de toepassing speciale procedurele vereisten. Verder wijst Nansen er volgens haar ook op dat dit profiel ook in aanmerking genomen moet worden bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming en voor een passende beoordeling van de geloofwaardigheid die aan het verhaal van het slachtoffer moet worden toegekend. Zij stelt dat in het licht van haar profiel niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas kon worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serene is, waardoor de beoordeling van haar geloofwaardigheid minder zwaar had moeten aangerekend worden dan *in casu* het geval lijkt te zijn. De commissaris-generaal heeft volgens haar een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt door geen rekening te houden met haar kwetsbaar profiel.

Vervolgens gaat zij in op de problemen die zij gekend heeft met Al-Shabaab. Zij voert aan dat een strijder van Al-Shabaab besloot dat hij met haar zou trouwen en haar hiertoe dwong. Met de hulp van haar paternale oom is zij dan het dorp en haar huwelijksfeest kunnen ontvluchten. Zij stelt dat zij regelmatig aangesproken werd door leden van Al-Shabaab op haar weg naar de Koranschool. Omdat haar vader dit niet toestond werd zij samen met haar vader opgesloten en mishandeld en dit gedurende drie dagen tot haar vader uiteindelijk instemde. Zij vervolgt dat het begrip 'politieke overtuiging' in brede zin kan worden geïnterpreteerd en citeert hiervoor uit rechtspraak van de Raad. Zij stelt dat zij geweigerd heeft om de regels van Al-Shabaab te volgen en dat zij geacht wordt in strijd te handelen met de door Al-Shabaab opgelegde regels waardoor zij beschouwd zal worden als tegenstander en bestraft zal worden met de dood. Dit valt volgens haar onder het toepassingsgebied van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en moet worden beschouwd als een vervolgingsdaad. Zij meent ook binnen de werkingssfeer van artikel 48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet te

vallen omdat de beginselen van Al-Shabaab religieuze beginselen zijn. Omdat zij het slachtoffer geweest is van genitale verminking, stelt zij ook te vallen onder artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet daar zij behoort tot een sociale groep.

Vervolgens gaat verzoekster in op de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar relaas. Zij voert aan dat de methode van leeftijdsbepaling unaniem bekritiseerd wordt en verwijst naar een resolutie van het Europees Parlement van 2013, naar een advies van de Nationale Orde van Artsen van 20 februari 2010. Zij voegt toe dat trauma ook de groei van een individu kan beïnvloeden. Omdat de personen die samen met haar een leeftijdstest ondergaan hebben allemaal dezelfde geboortedatum werden toegekend, wordt volgens haar de geloofwaardigheid van die resultaten ondergraven.

Zij stelt dat zij een medisch attest van 22 januari 2023 heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij littekens vertoont op haar armen, voeten, schouder en handen en dat die verband houden met haar detentie tijdens dewelke zij mishandeld, geslagen en verbrand werd. Ondanks haar verwondingen en verklaringen vindt de commissaris-generaal de detentie en mishandelingen ongeloofwaardig en baseert zij zich volgens verzoeker op stereotiepe vaststellingen. Zij stelt dat geen enkel medisch document de omstandigheden kan bewijzen waarin zij zijn opgelopen, maar dat dit wel degelijk haar verklaringen bevestigt. Zij wijst erop dat de arts ook bevestigt dat de littekens compatibel zijn met de brandwonden door verschillende opgewarmde objecten en dat de littekens compatibel zijn met verwondingen opgelopen door een slag. Zij verwijst naar haar attest waaruit blijkt dat zij genitaal verminkt werd en benadrukt dat dit niet betwist wordt ondanks het feit dat de feitelijke omstandigheden van de verminking evenmin konden worden vastgesteld waardoor zij het onbegrijpelijk vindt dat de logica gewijzigd wordt naarmate het de commissaris-generaal uitkomt.

Zij stelt dat zij duidelijk aangetoond heeft dat zij afkomstig is uit Dhalwo, een dorp dat gecontroleerd wordt door leden van Al-Shabaab en dat dit niet in twijfel getrokken wordt. De vaststelling dat gedwongen huwelijken plaatsvinden in gebieden die onder controle staan van Al-Shabaab wordt evenmin betwist. Zij vervolgt dat het gebruikelijk is in Somalië om dochters tussen de 15 en 18 jaar oud te laten trouwen en dat zij lastiggevallen werd door Al-Shabaab, die aandrongen bij haar vader, die op zijn beurt weigerde omdat zij nog te jong was. Zij acht het onredelijk dat zij verantwoordelijk gesteld wordt voor de *modus operandi* van de vervolger, waar haar verweten wordt dat zij na de voltrekking van het huwelijk vrijgelaten werd om het feest voor te bereiden.

Voor wat betreft haar reactie en gedrag en dat van haar familie meent zij dat er geen rekening gehouden werd met de stress die met een dergelijke situatie gepaard gaat en met het gebrek aan bescherming door de autoriteiten. Zij acht het niet redelijk dat zij verweten wordt dat zij en haar familie niets ondernamen om te vluchten nu zij duidelijk verklaard heeft dat de inwoners verplicht zijn om de bevelen op te volgen en dat het voor haar familie niet mogelijk was om gezamenlijk te vluchten aangezien zodra Al-Shabaab hiervan op de hoogte zou raken, zij allen het risico zouden lopen om vermoord te worden. De analyse over haar kennis over A. acht zij te streng.

Verzoekster beroept zich op het voordeel van de twijfel.

Vervolgens beroept zij zich op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en zet uiteen dat het feit dat zij reeds in het verleden vervolgd werd, tot het vermoeden leidt dat zij in het geval van terugkeer opnieuw vervolgd zal worden en de bewijslast aldus omdraait.

Volgens haar moet de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op grond van de veiligheidssituatie in de deelstaat Galmudug en de regio Mudug. Volgens verschillende bronnen kan niet worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict en wordt de aanwezigheid van Al-Shabaab in Mudug bevestigd. Uit de beschikbare informatie blijkt volgens haar dat het geweld, in het bijzonder gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld. Zij is van mening dat het geweld van hoge intensiteit is in Somalië, ook in Mudug, wat deel uitmaakt van de deelstaat Galmudug. Volgens haar vindt dit ook steun in het recente COI rapport van EUAA van februari 2023. Uit de algemene informatie aangehaald in de beslissing blijkt volgens haar niet dat de situatie voldoende verbeterd is om aan te nemen dat geen enkele burger gevaar loopt voor zijn lichamelijke integriteit als gevolg van willekeurig geweld in Somalië. Zij meent dat de commissaris-generaal geen informatie neergelegd heeft waaruit blijkt dat de algemene situatie verbeterd is. Ook het reisadvies zou de situatie als algemeen slecht omschrijven. Zij voegt nog toe dat ook het geweld in de hoofdstad Mogadishu hoog is. Zij meent dat zij specifiek getroffen wordt omwille van haar persoonlijke omstandigheden. In subsidiaire orde meent zij dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM en gaat zij uitgebreid in op de gevolgen van een terugkeer met verwijzing naar talrijke rapporten.

Vervolgens voert zij aan dat er sprake is van een humanitaire crisis in Somalië. Zij meent dat niet gesteld kan worden dat de situatie sinds de publicatie van de EUAA *Country Guidance Somalia* van augustus 2023

zodanig gewijzigd is. Omdat het logisch is dat zij zal worden teruggestuurd naar Mogadishu wenst zij nog aan te kaarten dat Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief is.

3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift maakt verzoekster een opsomming van verschillende landenrapporten waarvan zij telkenmale de weblinks vermeldt (p. 43 – 45 van het verzoekschrift).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekster vreest bij terugkeer gedood te zullen worden door Al-Shabaab en zou nergens naar kunnen terugkeren (NPO, p. 15). Zij werd in Somalië verplicht om in het huwelijk te treden met een Al-Shabaab strijder, maar slaagde erin om met de hulp van haar oom te ontsnappen (NPO, p. 14).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Door te liegen over haar leeftijd is verzoeksters algemene geloofwaardigheid danig aangetast;
- ii) De door verzoekster neergelegde identiteits- en geboortecertificaten bevatten opmerkelijke elementen die de betrouwbaarheid van de documenten volledig ondermijnen;
- iii) Verzoeksters verklaringen over haar vermeend gedwongen huwelijk met een strijder van Al-Shabaab overtuigen allerminst en vertonen inconsistenties;
- iv) De reacties van verzoekster en haar familie op de door haar aangehaalde incidenten en haar gedrag ondermijnen verder de geloofwaardigheid van haar relaas;
- v) De door haar aangehaalde vrees voor herbesnijdenis is niet concreet en strookt niet met de landeninformatie;
- vi) De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen;
- vii) De correcties bezorgd op 11 februari 2025 als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud hebben geen betrekking op voornoemde bevindingen.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Somalië verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging dan wel dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade.

4.3.4. Verzoeksters verklaringen over haar leeftijd samen bekeken met de inhoud van en verklaringen over haar identiteits- en geboortecertificaten tasten de geloofwaardigheid van haar relaas reeds ten stelligste aan.

4.3.4.1. Waar verzoekster in haar verzoekschrift kritiek uit op de bewijswaarde van onderzoeken om de leeftijd te bepalen en daarbij verwijst naar medische rapporten en artikelen, gaat zij eraan voorbij dat zij de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie inzake haar leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoekster had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd zij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (AD CGVS, deel DVZ, kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij van 22 november 2023). Verzoekster heeft deze beroepsmogelijkheid niet benut waardoor de commissaris-generaal zich op goede gronden kon steunen op voormelde beslissing van de Dienst Voogdij. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast. Door in haar verzoekschrift zonder meer te volharden in haar verklaringen aangaande haar leeftijd wijzigt zij de vaststelling, dat zij zich bij aankomst in België onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, niet. De loutere, niet verder onderbouwde of door stukken geruggesteunde hypothese dat zij zou zijn verouderd door de trauma's die zij zou hebben meegemaakt, werpt hier geen ander licht op.

4.3.4.2. Naast de vaststelling dat verzoekster niet eerlijk geweest is over haar werkelijke leeftijd, stemmen haar verklaringen niet overeen met de inhoud van de identiteitsdocumenten die zij neerlegt, legt zij hieromtrent bevreemdende verklaringen af en vertonen de neergelegde documenten bovendien gebreken waardoor verzoeksters algehele geloofwaardigheid verder wordt aangetast.

Verzoekster betwist niet dat zij bij aanmelding bij de DVZ aangeeft geboren te zijn op 30 september 2007 (AD CGVS, fiche NBMV). Nochtans blijkt uit haar identiteits- en geboortecertificaat, waarvan zij tijdens haar interview bij de DVZ op 5 januari 2024 een kopie neerlegt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2), de geboortedatum 1 maart 2007 te zijn, die zij ook meldt tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 6) en dit nadat ze die identiteitsdocumenten al had neergelegd. Verzoekster is niet in staat een dienstige uitleg te geven voor voormelde discrepantie. Haar uitleg dat de interviewer bij de DVZ haar aangaf dat ze 30 september moest opgeven als geboortedatum (NPO, p. 7) is weinig ernstig en betreft niet meer dan een blote bewering. Het is immers verzoekster zelfs die de verantwoordelijkheid draagt voor de verklaringen die zij aflegt.

Zowel haar identiteits- als geboortecertificaat werd uitgegeven op 2 januari 2024, hetzij vijf maanden na haar vertrek uit Somalië (NPO, p. 10), terwijl haar identiteitscertificaat haar vingerafdruk zou bevatten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Dat haar vingerafdruk te vinden staat op een document dat afgegeven wordt op een moment dat zij het land reeds verlaten heeft, ontbeert iedere logica en doet aldus vragen rijzen over de authenticiteit ervan. Hierbij komt dat verzoekster verklaart dat zij in Somalië nooit vingerafdrukken heeft moeten geven (NPO, p. 10). Nadat de *protection officer* verzoekster met voorgaanden confronteert, stelt zij plots dat het niet haar eigen vingerafdruk is, maar dat het certificaat, dat moet dienen als bewijs van haar identiteit, een vingerafdruk van een tussenpersoon bevat en dat die tussenpersoon dan zomaar een vingerafdruk in haar plaats kon zetten omdat men medelijden met haar had (NPO, p. 31). Haar verklaring dat een tussenpersoon zou optreden om een vingerafdruk te plaatsen op een volgens haar officieel identiteitsdocument is allerminst aannemelijk, betreft niet meer dan een blote bewering die pas tot stand is gekomen nadat verzoekster erop gewezen werd dat er eigenaardigheden zijn en wordt niet gesteund door andere informatie in het rechtsplegingsdossier.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat bovenstaande vaststellingen, die in het verzoekschrift onbesproken worden gelaten, niet enkel de authenticiteit en betrouwbaarheid van de door haar neergelegde documenten aantast, maar bovendien aantonen dat verzoekster op frauduleuze manier tracht haar identiteit in het algemeen en haar geboortedatum in het bijzonder te staven. Bovendien, zoals de commissaris-generaal op goede gronden vaststelt, ondermijnt verzoekster alzo, door zelfs na veelvuldige confrontatie te volharden in haar verklaringen, haar algemene geloofwaardigheid. Hierbij komt nog dat uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Somalische documenten een beperkte bewijswaarde hebben. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits-)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, overlijdensaktes - zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1 'COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalie van 24 mei 2022'). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de neergelegde identiteits- en geboortecertificaten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar leeftijd op te heffen.

4.3.5. Voorts zijn verzoeksters verklaringen over haar gedwongen huwelijk met een strijder van Al-Shabaab niet geloofwaardig.

4.3.5.1. Indien verzoekster werkelijk tot twaalf keer per maand werd lastiggevallen door de man met wie zij moest trouwen en zij door hem bovendien persoonlijk werd aangesproken (NPO, p. 17), kan redelijkerwijze van haar verwacht worden enige informatie over die man te kunnen geven, *quod non*. Hiernaar gevraagd, geeft zij aan enkel te kunnen zeggen dat hij een grote man was (NPO, p. 21). Zij voegt hieraan toe nooit zijn gezicht gezien te hebben (NPO, p. 22). Dat zij dan wel in staat is aan te geven dat hij "sowieso" een "oude man" was (NPO, p. 22), terwijl zij hem nooit gezien heeft, is allerminst plausibel. Verder kan in de door haar geschetste omstandigheden ook redelijkerwijze verwacht worden dat zij de vlag van Al-Shabaab correct zou kunnen beschrijven. Haar verklaringen, dat die vlag gewoon zwart is met erop geschreven Al-Shabaab (NPO, p. 13) komt echter niet overeen met de landeninformatie waaruit blijkt dat de vlag die Al-Shabaab in Somalië gebruikt dezelfde jihadistische vlag is als degen die de terreurgroep ISIS hanteert en dat er naast de islamitische geloofsbelijdenis ook het zegel van Mohammed staat vermeld, maar nergens de naam Al-Shabaab (AD CGVS, landeninformatie, stukken 2 en 3). Ook haar correcties op het persoonlijk onderhoud, komen hieraan niet tegemoet, nu zij nog steeds volhoudt dat op de vlag de naam Al-shabaab vermeld staat (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6). In haar verzoekschrift heeft zij niets in te brengen tegen voorgaande vaststellingen en de motieven hieromtrent in de bestreden beslissing. Door er louter op te wijzen dat haar regio van herkomst gecontroleerd werd door Al-Shabaab en dat het gebruikelijk is dat Al-Shabaab meisjes van 15 à 18 jaar oud wilt laten huwen, werpt zij geen ander licht op de beoordeling van haar verklaringen, met name haar gebrekkige kennis over de man met wie zij moest huwen en de vlag van Al-Shabaab. Bovendien gaat zij met haar betoog eraan voorbij dat zij, overeenkomstig de leeftijdsbepaling door de FOD Voogdij, op het moment dat zij benaderd werd door Al-Shabaab in 2023, reeds drieëntwintig jaar oud was en aldus geen meisje meer was van vijftien à achttien jaar. Dat de commissaris-generaal niet in twijfel trekt dat haar dorp gecontroleerd werd door Al-Shabaab, betekent niet dat haar relaas als waarachtig wordt beschouwd of dat van haar geen consistente en nauwkeurige verklaringen mogen worden verwacht. Ook verzoeksters verklaringen, dat zij steeds werd aangesproken door Al-Shabaab op weg naar de Koranschool (NPO, p. 17) missen iedere geloofwaardigheid. Verzoekster verklaart immers dat zij veertien jaar was toen zij stopte met de Koranschool (NPO, p. 8) en dat haar problemen begonnen in 2023 (NPO, p. 14). Nu verzoekster in 2023 reeds drieëntwintig jaar was en zij slechts tot veertienjarige leeftijd naar de Koranschool ging, kan zij bezwaarlijk voorhouden dat zij Al-Shabaab haar lastigvielen onderweg naar diezelfde Koranschool.

4.3.5.2. De door verzoekster beschreven handelswijze van Al-Shabaab, die getuigt van zeer weinig efficiëntie, doet de geloofwaardigheid van haar relaas verder wankelen. Het is allerm minst aannemelijk dat Al-Shabaab, nadat haar vader dan uiteindelijk zijn instemming zou hebben gegeven voor het gedwongen huwelijk nadat zij samen met hem door Al-Shabaab werd opgesloten (NPO, p. 26), verzoekster wel zou vrijlaten maar haar vader niet (NPO, p. 27). Haar vrijlating staat haaks op haar verklaring dat Al-Shabaab wilde tonen dat niemand hun bevel kon weigeren (NPO, p. 28). Verder laat die opmerkelijke handelswijze van Al-Shabaab verzoekster toe te ontsnappen wat zij uiteindelijk ook op zeer eenvoudige wijze gedaan heeft. Immers, de dag dat zij door Al-Shabaab werd vrijgelaten, was haar oom klaarblijkelijk in staat om haar vertrek uit Somalië te regelen (NPO, p. 28). Die eenvoudigheid waarmee zij haar herkomstland kon verlaten staat overigens in schril contrast met haar verklaringen dat ze nooit eerder, ondanks de vele benaderingen door Al-Shabaab, eraan gedacht hebben om het dorp te verlaten en dit volgens haar omdat ze dan riskeerden vermoord te worden (NPO, p. 23). Het is voorts allerm minst geloofwaardig dat verzoekster, ondanks dat haar vader nog opgesloten was en Al-Shabaab aldus nog op zijn hoede was, simpelweg het land kon verlaten zonder hierbij enige keer gecontroleerd te worden door Al-Shabaab. Verzoeksters verklaring hierover, dat iedereen bezig was met bidden (NPO, p. 29), vormt geen vergoelijking voor dergelijke opmerkelijke en allesbehalve efficiënte houding van Al-Shabaab. Hierbij komt dat verzoeksters onwetendheid over het verdere lot van haar vader evenals dat van haar vier zussen die zich nog in Somalië zouden bevinden (NPO, p. 29) getuigt van een opmerkelijke desinteresse, die de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen verder ondermijnt. Gelet op de leeftijd van haar vier zussen (AD CGVS, Verklaring DVZ, 05.01.2024, punt 18) kan redelijkerwijze verwacht worden dat, in de omstandigheden zoals verzoekster die toelicht, zij ook zouden zijn benaderd door Al-Shabaab. Echter, plaatst de vaststelling dat verzoekster niet in staat is hieromtrent enige toelichting te geven, de geloofwaardigheid van de door haar beschreven feiten op de helling. Waar zij in het verzoekschrift simpelweg stelt dat zij niet verantwoordelijk geacht kan worden voor de modus operandi van Al-Shabaab, gaat zij er volledig aan voorbij dat zij de verantwoordelijkheid draagt voor het afleggen van consistente, nauwkeurige en aannemelijke verklaringen, waartoe zij, omwille van de redenen hierboven weergegeven en de motieven uiteengezet in de bestreden beslissing, flagrant in gebreke blijft.

4.3.6. Verzoekster voert een vrees voor een verdere besnijdenis aan omdat zij slechts type 1 heeft ondergaan (NPO, p. 4). De VGV, waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, wordt gekwalificeerd als een eerdere vervolging.

4.3.6.1. De beoordeling of de vrees van verzoekster voor vervolging gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig artikel 48/6, § 5, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, om uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat de betrokkene, gezien zijn individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, WS, pt. 60; HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 42)

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier, dat een omzetting vormt van artikel 4, lid 4, van de Kwalificatierichtlijn en luidt als volgt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelt in dit verband, in arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.*

[...]

68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. (eigen onderlijning).

De bewijskracht die krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties moet in aanmerking worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de door de om bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond (cfr. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, *Abdulla e.a.*, pt. 93-99: "(...) *De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.*").

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze "goede redenen" houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261 439).

Bij de beoordeling of er zulke goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van "de redelijke mate van waarschijnlijkheid" ("*reasonable degree of likelihood-test*") (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

Een onderzoek naar een toekomstig risico op eventuele herhaalde vervolging situeert zich in het kader van het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en bijgevolg de samenwerkingsplicht in het kader van de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het beschermingsverzoek vormen, zoals vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, niet meer aan de orde is (cfr. HvJ 22 november 2012, zaak C-277/11, *M.M. t. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, pt. 64-70 en zie ook: RvS 25 november 2024, nr. 261 439, pt. 11).

Dit neemt niet weg dat bij de beoordeling van de gevolgen van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, met name de beslissing of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming, naast artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, tevens rekening moet worden gehouden met artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, dat bepaald wat volgt: "*De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:*

- a) *alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*
- b) *de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*
- c) *de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;*
- d) *de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;*
- e) *de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.*"

Uit al het voorgaande volgt dat, bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, haar specifieke en individuele omstandigheden moeten beoordeeld en afgewogen worden in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in de objectieve bronnen.

In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie in dit verband naderbij te bekijken.

4.3.6.2. Zoals reeds *supra* aangehaald volgt ook uit het EUAA-rapport "*Country Guidance. Somalia*" van augustus 2023, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA-rapport "*Somalia*

Targeted profiles” van september 2021 en het EUAA-rapport “*COI Query. Somalia*” van 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, “*Somalia – Female Genital Mutilation*”, 14 September 2022, Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, “*The Somali Health and Demographic Survey 2020*” en DIS, “*COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*” van februari 2021 dat VGV neerkomt op vervolging.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Er worden in de EUAA *Country Guidance Somalia* van augustus 2023 drie categorieën voor het risicoprofiel van VGV onderscheiden:

1. In het geval van meisjes die geen VGV hebben ondergaan, is een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond in heel Somalië.
2. In het geval van vrouwen die niet aan VGV zijn onderworpen, lopen niet al deze personen het risico dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoekster aan VGV wordt onderworpen, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat en de standpunten van haar familie over deze praktijk. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen.
3. In het geval van vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, lopen niet al deze personen het risico dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen, *in casu* het risico op re-infibulatie. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz.
(*“In the case of women and girls who have been subjected to FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to be subjected to repeated FGM/C should take into account risk-impacting circumstances, such as: age, family status, type of FGM/C experienced, family perceptions and traditions towards the practice, etc.”*)

Uit de gehanteerde bewoordingen (‘zoals’ en ‘enz.’) blijkt dat er in deze categorie van gevallen een ruimere appreciatiemarge is voor de asielinstanties en er dus ook een grotere mate aan risicobepalende omstandigheden aanwezig moet zijn in hoofde van verzoekster alvorens er een nood aan internationale bescherming kan worden aangenomen. De lijst met risicobepalende omstandigheden zoals weergegeven in de EUAA *Country Guidance Somalia* van augustus 2023 is echter geen exhaustieve lijst.

Verzoeksters geval situeert zich in categorie 3. Hieruit volgt dat het gegeven dat verzoekster op heden reeds is besneden (VGV type I), een belangrijk element vormt dat moet worden betrokken bij de beoordeling of er in haar hoofde goede gronden bestaan om aan te nemen dat ze daadwerkelijk zal vervolgd worden bij een terugkeer naar Somalië, maar dat dit gegeven op zich niet voldoende is. Uit de voormelde landeninformatie blijkt immers duidelijk dat niet elke Somalische vrouw die reeds besneden is systematisch een risico loopt om opnieuw te worden onderworpen aan besnijdenis bij een terugkeer naar Somalië. Een individuele beoordeling dringt zich aldus op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz..

In hoofde van verzoekster zijn er echter geen voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië opnieuw zal worden onderworpen aan een (verdere vorm van) besnijdenis.

Zoals blijkt uit de uiteenzetting *supra* blijft verzoekster volharden in haar minderjarige leeftijd waardoor zij niet in staat is zicht te bieden op haar levensomstandigheden in Somalië. Zij heeft immers verklaard tot kort voor haar vertrek uit Somalië naar de Koranschool te gaan, maar dit kan, gezien de resultaten van haar leeftijdstest niet overeenstemmen met de werkelijkheid (zie *supra*). Des te meer zijn haar dagdagelijkse activiteiten niet in kaart te brengen nu haar verklaring dat zij naar de Koranschool te gaan, strijdt met de inhoud van haar identiteitsattest waarop staat vermeld dat zij huisvrouw is (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Bovendien is verzoekster niet in staat om haar vrees *in concreto* toe te lichten en beperkt zij zich ertoe te stellen dat ze haar hier in België verteld hadden dat ze type 1 heeft ondergaan waardoor het kan zijn dat zij bij terugkeer haar opnieuw zouden besnijden volgens een ander type (NPO, p. 4). Verzoekster baseert zich dus voor haar voorgehouden vrees louter op gezegden van derden een geenszins op persoonlijke ervaringen binnen haar leefwereld in Somalië waardoor zij geen gewag maakt van een vrees in haar hoofde. Dit geldt des te meer nu zij stelt dat zij zelf nooit gehoord heeft van iemand die opnieuw besneden werd (*ibid.*). Evenmin geeft zij enig zicht op de percepties van haar familie in dit verband onder meer omdat zij voorhoudt geen idee te hebben waar haar vader zich thans bevindt en zij beweert geen contact meer te hebben met haar ouders en zussen (zie *supra*; NPO, p. 11). Doorheen haar ongeloofwaardig relaas biedt zij aldus evenmin duidelijk zicht op haar gezinssituatie. Gelet op het geheel van voorgaande maakt verzoekster op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden of zou dreigen te worden blootgesteld aan VGV type II of III. Er liggen geen indicaties voor dat "iemand" verzoekster opnieuw zou willen besnijden. Er liggen ook geen indicaties voor dat verzoekster vanwege de door haar ondergane VGV type I zou worden gestigmatiseerd. In het geheel van die omstandigheden wordt vastgesteld dat er goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

4.3.7. Nu verzoeksters vluchtrelaas iedere geloofwaardigheid ontbeert en gezien de vaststellingen *supra*, kan zij niet gevolgd worden in haar betoog dat zij valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en van artikel 48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.8. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt dat zij een kwetsbaar profiel heeft omwille van haar ondergane genitale verminking, het feit dat zij enkel naar de Koranschool gegaan is, omwille van haar geslacht en het feit dat Al-Shabaab de controle uitoefent in haar dorp, kan zij niet gevolgd worden om volgende redenen. Verzoekster brengt geen enkel medisch document bij waaruit een bijzondere kwetsbaarheid blijkt. Het loutere feit dat zij een vrouw is, volstaat niet om te spreken van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde. Hoewel er niet ontkend wordt dat er sprake kan zijn van gendergerelateerde discriminatie in Somalië en evenmin dat verzoekster besnijdenis type 1 ondergaan heeft (zie *supra* punt 4.3.6.), wordt opgemerkt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Stigmatisering en discriminatie, zonder dat deze een bepaalde drempel van zwaarwichtigheid bereiken, kunnen immers niet zomaar worden aangemerkt als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks mag niet blijken uit de voorliggende algemene informatie met betrekking tot Somalië en de door verzoekster aangehaalde persoonlijke omstandigheden. Verzoekster beperkt zich er immers louter toe te wijzen op enkele elementen die haar situatie kenmerken, maar licht niet nader toe waarom die doen besluiten tot een kwetsbaar profiel in haar hoofde. Dit kan evenmin blijken uit de stukken van het administratief dossier. Waar verzoekster aanvoert dat van haar niet dezelfde antwoorden kan verwacht worden als de antwoorden van iemand die 'serener' is, laat zij na dit te concretiseren en beperkt zij zich tot een algemene boutade die geen weerslag vindt in de stukken van het administratief dossier. Bovendien gaat zij er met dergelijke betoog aan voorbij dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht vastgesteld heeft dat verzoekster geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat de commissaris-generaal evenmin dergelijke noden in haar hoofde heeft kunnen vaststellen waardoor er haar geen specifieke steunmaatregelen werden verleend.

4.3.9. Verzoekster kan voorts niet worden bijgetreden waar zij meent dat haar medisch attest haar verklaringen bevestigt en aldus geloofwaardig moeten worden bevonden.

Waar verzoekster met betrekking tot het medisch verslag van 22 september 2023 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) erop wijst dat haar talrijke verwondingen zoals erin omschreven verenigbaar zijn met haar verklaringen over de mishandeling die ze heeft ondergaan, overtuigt zij niet. In het desbetreffende verslag baseert de arts zich onder '*son récit*' louter op de verklaringen van verzoekster. Verder geeft de arts een beschrijving van de zes littekens die waarneembaar zijn op verzoeksters lichaam en besluit hierna dat de littekens 'compatibel' zijn met de brandwonden door verschillende verwarmde objecten en 'compatibel' zijn met verwondingen door slagen. In bijlage worden de foto's van de desbetreffende verwondingen gevoegd. Hoewel het document het bestaan van bepaalde letsels kan aantonen, vormt het desbetreffende stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden

opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen letsels, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Zoals gezegd blijkt uit het voorliggend attest dat de opsteller zich voor de oorzaak van verzoeksters littekens enkel heeft gebaseerd op haar verklaringen, die evenwel ongeloofwaardig zijn bevonden. Verder doet de arts ook geen enkele uitspraak over de juiste graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de vastgestelde littekens, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds. Hij beperkt zich tot de enkele summiere uitspraak dat het verhaal van verzoekster “overeenstemt” met de vastgestelde littekens (lees: “*elles sont compatibles*”), waardoor de arts in wezen niets meer zegt dan dat deze littekens “zouden kunnen” zijn veroorzaakt door gebeurtenissen tijdens haar opsluiting door Al-Shabaab, wat aldus betekent dat het niet uit te sluiten valt dat deze het gevolg zijn van andere gebeurtenissen dan degene die zij vermeldt. Aldus kan in dit geval geenszins blijken dat de littekens met meer waarschijnlijkheid werden veroorzaakt door gewelddadige handelingen dan door andere omstandigheden. Ten slotte wordt ook geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de littekens.

Zoals reeds gesteld kan een medisch attest niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het medisch attest moet daarom steeds worden beoordeeld in samenhang met de door verzoekster afgelegde verklaringen. Het weze benadrukt dat de Vreemdelingenwet de asielinstanties een eigen bevoegdheid verleent om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke omstandigheden waarin de beweerde mishandeling is gepleegd en de redenen daarvoor. Alle elementen in acht genomen, wordt geoordeeld dat het medisch attest geen sterk vermoeden of aanwijzing vormt dat de littekens werden veroorzaakt door de omstandigheden zoals omschreven door verzoekster. Het weze herhaald dat verzoeksters vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en dit op grond van verzoeksters eerder afgelegde verklaringen.

4.3.10. Waar verzoekster er nog op wijst dat zij alle documenten heeft overgelegd waarover zij beschikt om de realiteit van de ondervonden problemen te ondersteunen en geloofwaardig te maken en deze documenten op zijn minst een begin van bewijs vormen, gaat zij volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot de voorgelegde documenten.

4.3.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen, leidt tot de vaststelling dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partij. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië heeft geen betrekking op verzoeksters persoon en volstaat aldus niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Somalië met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, wordt de motivering in dit verband in de bestreden beslissing integraal bijgetreden nu die in lijn ligt van de meest recente landeninformatie, namelijk de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie” van Cedoca van 25 maart 2025, vermeld in de bestreden beslissing. Een verwijzing naar een reisadvies, dat betrekking heeft op toeristen en niet op Somalische onderdanen alsook naar rapporten van minder recente datum dan de rapporten waarop de bestreden beslissing werd gebaseerd, volstaat niet om de vaststellingen van de commissaris-generaal te ontkrachten.

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift oppert dat het meest logische is dat zij naar Mogadishu zal worden teruggestuurd, maar Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief is, wordt benadrukt dat er *in casu* geen toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief, zodat dit niet dienstig kan worden aangevoerd.

4.5. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, wordt vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en van de Raad in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde artikelen 48/3 en 48/4. Verder doet de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar doet hij enkel uitspraak over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.6. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Een schending van de aangevoerde bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur wordt niet aangetoond. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO